

Procedura wydawnicza Instytutu Kultury Popularnej

Wydawnictwo Instytut Kultury Popularnej prowadzi niezależną i bezstronną politykę wydawniczą, stosuje w swoich publikacjach najwyższe standardy odnośnie do kwestii merytorycznych, edytorskich oraz związanych z prawami autorskimi (zgodne z wytycznymi Komitetu do spraw Etyki Publikacyjnej COPE). Decyzje wydawnicze podejmowane są w sposób jawny i transparentny, przy zachowaniu poufności danych osobowych. Do druku kwalifikowane są wyłącznie prace oryginalne, oparte na badaniach przeprowadzonych przez autora/autorów publikacji; wszyscy autorzy, zgłaszający propozycje wydawnicze, informowani są o niedopuszczalności zjawisk takich jak plagiat bądź autoplgiat. Wszystkie zgłoszone do Wydawnictwa propozycje książkowe w pierwszej kolejności podlegają weryfikacji wewnętrznej – lekturze i ocenie merytorycznej (z zachowaniem zasady *fair play*) prowadzących wydawnictwo osób (prof. dr hab. Izolda Kiec i dr Michał Traczyk, którzy pełnią funkcje redaktorów naukowych publikacji, dbających o wartość naukową pracy, oryginalność ujęcia, przejrzystość wywodu i dokumentowanie źródeł oraz danych – każdy autor proszony jest o szczegółowe sporządzenie przypisów źródłowych oraz bibliografii), a także sprawdzeniu w systemie antyplagiatowym. Po podjęciu wstępnej decyzji o przyjęciu bądź odrzuceniu książki, następuje przekazanie tekstu do recenzji wydawniczej, a po jej sporządzeniu autor proszony jest o jej analizę i ustosunkowanie się do ewentualnych uwag krytycznych. W przypadku stwierdzenia plagiatu, a nawet braku oryginalności w przedłożonej publikacji, zapada decyzja o niewydawaniu utworu. Nieopublikowane utwory nie są w jakikolwiek sposób wykorzystywane przez osoby prowadzące Wydawnictwo.

Recenzenci dobierani są przez Wydawnictwo według kryterium merytorycznego; recenzentem wydawniczym może być wyłącznie samodzielny pracownik wyższej uczelni bądź instytutu naukowego; nie może występować sytuacja konfliktu interesów. Wyjątkowo zdarzają się sytuacje, że ze względów merytorycznych o recenzję proszony jest badacz ze stopniem doktora – jest on wówczas drugim obok recenzenta będącego samodzielnym badaczem, recenzentem. Recenzent nie może być zatrudniony w tej samej instytucji naukowej co autor publikacji. Recenzja musi posiadać wyrazistą konkluzję dotyczącą publikacji dzieła.

Wszyscy Autorzy publikujący w Wydawnictwie Instytut Kultury Popularnej podają dokładną afiliację; w przypadku czasopism i monografii zbiorowych określają szczegółowy podział prac (redakcja, autorstwo koncepcji, opracowanie koncepcji, współautorstwo). Procedura ta służy uniknięciu nieetycznych i niedopuszczalnych zjawisk, nazywanych: *ghost authorship* (autorstwo widmo), czyli pominięcie osoby, która w jakikolwiek sposób przyczyniła się do powstania pracy, oraz *guest authorship*, czyli przypisanie autorstwa osobie/osobom, niemającym wkładu w powstanie opracowania.